

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 346

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 mai 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 244 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și a prevederilor anexelor nr. III/2 și III/3 la această lege	2–5
Decizia nr. 315 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009	5–8
Decizia nr. 317 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă	9–11
Decizia nr. 398 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (4), art. 15 și art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	12–13
Decizia nr. 438 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 3 ² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 244**

din 16 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și a prevederilor anexelor nr. III/2 și III/3 la această lege

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale anexelor nr. 3 și 4 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, excepție ridicată de Șerbescu Maria, Cârstoiu Diana, Chirica Eliza, Samoilă Magda Elena, Niță Maria, Pruteanu Neculai, Zaharia Claudia, Iuga Dana Mihaela, Rusu Claudia, Însurățelu Iuliana, Seghedin Oana Adriana, Vasilescu Mihaela, Țăbărnă Mihaela Gabriela, Albert Carmen Luciana, Munteanu Alina Sandra, Bunea Ovidiu, Șchiopu Ecaterina, Rotariu Elvira, Dobrea Corneliu, Secara Maricel, Sâmpetru Otilia, Bîzgă Corina, Enache Dan, Penciu Pintilii, Catană Gabriela, Filip Elena, Ivanoschi Ana, Stanciu Elena, Brănescu Dana Rafaela, Mînzat Sorina, Mantalea Mihaela, Patraș Donose Smaranda, Ciocan Mirela, Budăi Simona Smărăndița, Amarii Manuela, Popa Anca, Zară Roxana, Șchiopu Mihaela, Mihalcea Liliana, Niță Mihaela Gabriela, Dăscăliței Ramona, Ciorățanu Alina, Nichifor Rodica, Ursu Maria, Isăilă Irina, Drelciuc Mihaela, Artene Suzana, Șerban Liliana, Bordianu Laura, Șuhan Cătălina, Munteanu Smaragda, Zaharia Mihaela, Țuchendria Eugenia, Anghel Nicoleta, Ardeleanu Lenuța, Filiche Elena, Obreja Nușa Daniela, Rogan Camelia, Sava Alina Maria, Matei Marian, Moisuc Anca, Axinte Mihaela, Bantaș Tiberiu, Voicu Gianina, Ticu Ioana, Teodorescu Viorica, Gordobino Viorica, Petrică Gabriela, Mustafa Gabriela, Păcurar Mihaela Cătălina, Lăpușneanu Alexandru Lucian, Emandache Daniela, Giurgiu Gabriela, Păuleț Ancuța, Creangă Florin Valentin, Matei Elena, Georgescu Dorian, Popa Mihaela, Mendelovici Alin, Zapodeanu Monica, Honceriu Diana Elena, Juverdeanu Irina Mihaela, Cogan Paraschiva, Tudose Alina Afrodita, Buhuș Roxana Ionela, Darie Iulia Cristina, Simioneasa Alina, Vânăga Vasile, Jipu Anca, Chiuchiu Nicoleta, Ghiga Gheorghe, Secară Daniela, Adomnicăi Cristian Paul, Palade Bianca Georgiana, Spulber Elena Felicia, Jijie Cristina, Rață Dorica, Irimescu Constantin, Croitoru Viorica,

Axinia Mihaela, Tomozei Iulia, Dragomir Ana Monica, Ilii Mihaela Carmen, Mihai Cecilia, Miron Adina, Boandă Mirela, Tiron Alina Nicoleta, Melinte Alina, Luca Raluca, Jitariuc Liliana, Ștefaniu Ioana, Pântea Aurora, Vartolomei Daniela, Spataru Simona, Costăchescu Daniela, Șerban Elena Petronela, Enache Angelina, Stan Irina, Ailenei Marcela, Prisecariu Oana, Barbacariu Mădălina, Vartolomei Marionela, Mancaș Luminița, Grădinaru Nicușor, Gociu Natalia, Axinte Antonina, Diaconescu Irina, Crauciu Bujor Doina, Bîtculescu Gabriela, Cuzic Dana Claudia, Timofte Georgeta, Stoica Florina Mihaela, Andrieș Vasilica, Tutunaru Dănuț, Bordei Simona, Vătămănelu Maria, Petrărașu Carmen, Iacob Dorina Mariana, Zănoagă Monica, Rusu Marlena Lăcrămioara, Chica Cristina, Șerban Ion, Golduț Liliana, Vasile Roxana Cristina, Baltag Gabriela, Matei Adriana, Dănilă Elena Laura și Popescu Marius Stelian în Dosarul nr. 6.762/99/2007 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Astfel, arată că textele de lege criticate au fost abrogate prin Legea-cadru nr. 330/2009, însă soluția legislativă a cărei constituționalitate este pusă în discuție a fost preluată în actul abrogator. Această soluție nu este, însă, contrară dispozițiilor Constituției privind egalitatea în drepturi, întrucât tratamentul juridic diferențiat, criticat de autorii excepției, este justificat de situațiile diferite în care se află categoriile sociale comparate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.762/99/2007, **Curtea de Apel Iași — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și ale anexelor nr. 3 și 4 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici în anul 2007.** Excepția a fost ridicată de Șerbescu Maria, Cârstoiu Diana, Chirica Eliza, Samoilă Magda Elena, Niță Maria, Pruteanu Neculai, Zaharia Claudia, Iuga Dana Mihaela, Rusu Claudia, Însurățelu Iuliana, Seghedin Oana Adriana, Vasilescu Mihaela, Țăbărnă Mihaela Gabriela, Albert Carmen

Luciana, Munteanu Alina Sandra, Bunea Ovidiu, Şchiopu Ecaterina, Rotariu Elvira, Dobrea Corneliu, Secara Maricel, Sâmpetru Otilia, Bîzgă Corina, Enache Dan, Penciu Pintilii, Catană Gabriela, Filip Elena, Ivanoschi Ana, Stanciu Elena, Brănescu Dana Rafaela, Mînzat Sorina, Mantalea Mihaela, Patraş Donose Smaranda, Ciocan Mirela, Budăi Simona Smărăndiţa, Amarii Manuela, Popa Anca, Zară Roxana, Şchiopu Mihaela, Mihalcea Liliana, Niţă Mihaela Gabriela, Dăscăliţei Ramona, Ciorăţanu Alina, Nichifor Rodica, Ursu Maria, Isăilă Irina, Drelciuc Mihaela, Artene Suzana, Şerban Liliana, Bordianu Laura, Şuhan Cătălina, Munteanu Smaragda, Zaharia Mihaela, Ţuchendria Eugenia, Anghel Nicoleta, Ardeleanu Lenuţa, Filiche Elena, Obreja Nuşa Daniela, Rogan Camelia, Sava Alina Maria, Matei Marian, Moisuc Anca, Axinte Mihaela, Bantaş Tiberiu, Voicu Gianina, Ticu Ioana, Teodorescu Viorica, Gordobino Viorica, Petrică Gabriela, Mustafa Gabriela, Păcurar Mihaela Cătălina, Lăpuşneanu Alexandru Lucian, Emandache Daniela, Giurgiu Gabriela, Păuleţ Ancuţa, Creangă Florin Valentin, Matei Elena, Georgescu Dorian, Popa Mihaela, Mendelovici Alin, Zapodeanu Monica, Honceriu Diana Elena, Juverdeanu Irina Mihaela, Cogan Paraschiva, Tudose Alina Afrodita, Buhuş Roxana Ionela, Darie Iulia Cristina, Simioneasa Alina, Vânaga Vasile, Jipu Anca, Chiuchiu Nicoleta, Ghiga Gheorghe, Secară Daniela, Adomnicăi Cristian Paul, Palade Bianca Georgiana, Spulber Elena Felicia, Jijie Cristina, Raţă Dorica, Irimescu Constantin, Croitoru Viorica, Axinia Mihaela, Tomozei Iulia, Dragomir Ana Monica, Ilii Mihaela Carmen, Mihai Cecilia, Miron Adina, Boandă Mirela, Tiron Alina Nicoleta, Melinte Alina, Luca Raluca, Jitariuc Liliana, Ştefaniu Ioana, Pânteia Aurora, Vartolomei Daniela, Spataru Simona, Costăchescu Daniela, Şerban Elena Petronela, Enache Angelina, Stan Irina, Ailenei Marcela, Prisecariu Oana, Barbacariu Mădălina, Vartolomei Marionela, Mancaş Luminiţa, Grădinaru Nicuşor, Gociu Natalia, Axinte Antonina, Diaconescu Irina, Crauciuc Bujor Doina, Bîtculescu Gabriela, Cuzic Dana Claudia, Timofte Georgeta, Stoica Florina Mihaela, Andrieş Vasilica, Tutunaru Dănuţ, Bordei Simona, Vătămănelu Maria, Petrăraşu Carmen, Iacob Dorina Mariana, Zănoagă Monica, Rusu Marlina Lăcrămioara, Chica Cristina, Şerban Ion, Golduţ Liliana, Vasile Roxana Cristina, Baltag Gabriela, Matei Adriana, Dănilă Elena Laura şi Popescu Marius Stelian cu prilejul soluţionării recursului formulat împotriva Sentinţei civile nr. 77/CA din 30 ianuarie 2009, pronunţată de Tribunalul Iaşi în Dosarul nr. 6.762/99/2007.

În motivarea excepţiei de neconstituţionalitate autorii acesteia susţin, în esenţă, că art. 6 din Ordonanţa Guvernului nr. 6/2007 cuprinde, în ultima teză, prevederi de domeniul legii organice, contravenindu-se dispoziţiilor art. 73 alin. (3) lit. j) şi art. 115 alin. (1) din Constituţie. De asemenea, consideră că diferenţa de salarizare dintre funcţionarii publici din cadrul aparatului propriu al consiliilor judeţene şi cei din instituţiile publice subordonate consiliilor judeţene, prevăzută de anexele nr. 3 şi 4 din Ordonanţa Guvernului nr. 6/2007, este discriminatorie, aducând atingere art. 16 alin. (1) din Constituţie.

Curtea de Apel Iaşi — Secţia de contencios administrativ şi fiscal consideră că excepţia de neconstituţionalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că Ordonanţa Guvernului nr. 6/2007 nu încalcă prevederile constituţionale referitoare la competenţa emiterii actelor normative. De asemenea, arată că dispoziţiile de lege criticate reglementează, în mod egal, elementele sistemului de salarizare a funcţionarilor publici, cu referire specială la salariile de bază, în raport cu criteriile impuse de text, fără a institui privilegii sau discriminări. În ceea ce

priveşte salarizarea, statul are un drept larg de apreciere, el fiind cel care, prin organele sale, stabileşte atât sfera de competenţă a organelor administraţiei publice, cât şi remunerarea activităţii desfăşurate la nivelul fiecărei structuri din cadrul administraţiei publice, un rol esenţial avându-l însă şi locul pe care se află structura respectivă în ierarhia internă a organelor administraţiei de stat.

În conformitate cu dispoziţiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum şi Avocatului Poporului, pentru a-şi formula punctele de vedere cu privire la excepţia de neconstituţionalitate.

Guvernul consideră că nu sunt întemeiate criticile referitoare la neconstituţionalitatea extrinsecă a art. 6 din Ordonanţa Guvernului nr. 6/2007, întrucât salarizarea funcţionarilor publici nu face parte dintre domeniile legii organice. Cât priveşte criticile referitoare la încălcarea principiului egalităţii în drepturi, consideră că acestea sunt inadmisibile, întrucât pun în discuţie aspecte ce ţin de competenţa Parlamentului, singurul în măsură să poată completa textul de lege în sensul dorit de autorii excepţiei.

Avocatul Poporului consideră că dispoziţiile de lege criticate sunt constituţionale.

Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepţia de neconstituţionalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului şi Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispoziţiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi Legea nr. 47/1992, reţine următoarele:

Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, precum şi ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepţiei de neconstituţionalitate îl constituie dispoziţiile art. 4 şi ale anexelor nr. 3 şi 4 din Ordonanţa Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale şi a altor drepturi ale funcţionarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare şi alte drepturi ale funcţionarilor publici, precum şi creşterile salariale care se acordă funcţionarilor publici în anul 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 29 ianuarie 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 232/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 16 iulie 2007.

Prevederile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 4: „*Salariul de bază se stabileşte în funcţie de categorie, de clasă, care reflectă nivelul studiilor necesare exercitării funcţiei publice, şi, după caz, de gradul profesional al funcţiei publice, precum şi în raport cu nivelul la care se prestează activitatea, respectiv la nivel central sau local, potrivit anexelor nr. 1—6.*”

Prevederile anexei nr. 3 reglementează salarizarea pentru aparatul propriu al prefecturilor, al instituţiilor subordonate autorităţilor sau instituţiilor publice centrale, al serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor şi ale altor organe ale administraţiei publice centrale de specialitate din unităţile administrativ-teritoriale, al inspectoratelor teritoriale de muncă, al caselor de asigurări de sănătate judeţene şi a municipiului

București, al Casei de Asigurări de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, al Casei de Asigurări de Sănătate a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, al caselor județene de pensii și a municipiului București, al agențiilor județene pentru ocuparea forței de muncă și a municipiului București, precum și din aparatul propriu al consiliilor județene, iar prevederile anexei nr. 4 reglementează salarizarea pentru aparatul propriu al consiliilor locale și al instituțiilor din subordinea consiliilor județene sau consiliilor locale.

Curtea constată că, ulterior sesizării cu excepția de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate au fost abrogate prin art. 48 alin. (1) pct. 13 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Cu toate acestea, soluția legislativă criticată referitoare la criteriile de stabilire a salariului de bază pentru funcționarii publici, care era reglementată de art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007, a fost preluată în art. 6 din anexa nr. III a actului abrogator, care prevede că: „Art. 6. — Salariul de bază corespunzător activității desfășurate în exercitarea prerogativelor de putere publică este stabilit în funcție de:

- a) complexitatea, importanța, atribuțiile și gradul de responsabilitate ale postului;
- b) competențele necesare pentru ocuparea postului;
- c) clasificarea funcției publice, respectiv: funcții publice de stat, funcții publice teritoriale, funcții publice locale;
- d) categoria funcției publice;
- e) condițiile specifice prevăzute pentru ocuparea funcției publice.”

În ceea ce privește dispozițiile anexelor nr. 3 și 4 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007, Curtea constată că Legea-cadru nr. 330/2009 stabilește o nouă grilă de salarizare a funcționarilor publici, diferită de reglementarea anterioară, păstrând însă diferența de salarizare criticată de autorii excepției în cuprinsul anexelor nr. III/2 și III/3 din legea amintită. Anexa nr. III/2 la Legea-cadru nr. 330/2009 reglementează, în prezent, salariile de bază pentru funcții publice teritoriale stabilite și avizate potrivit legii din cadrul instituției prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, precum și a prevederilor anexelor nr. III/2 și III/3 la această lege, excepție ridicată de Șerbescu Maria, Cârstoiu Diana, Chirica Eliza, Samoilă Magda Elena, Niță Maria, Pruteanu Neculai, Zaharia Claudia, Iuga Dana Mihaela, Rusu Claudia, Însurățelu Iuliana, Seghedin Oana Adriana, Vasilescu Mihaela, Țăbârnă Mihaela Gabriela, Albert Carmen Luciana, Munteanu Alina Sandra, Bunea Ovidiu, Șchiopu Ecaterina, Rotariu Elvira, Dobrea Corneliu, Secara Maricel, Sâmpetru Otilia, Bîzgă Corina, Enache Dan, Penciu Pintilii, Catană Gabriela, Filip Elena, Ivanoschi Ana, Stanciu Elena, Brănescu Dana Rafaela, Mînzat Sorina, Mantalea Mihaela, Patraș Donose Smaranda, Ciocan Mirela, Budăi Simona Smărăndița, Amarii Manuela, Popa Anca, Zară Roxana, Șchiopu Mihaela, Mihălcea Liliana, Niță Mihaela Gabriela, Dăscăliței Ramona, Ciorățanu Alina, Nichifor Rodica, Ursu Maria, Isăilă Irina, Drelciuc Mihaela, Artene Suzana, Șerban Liliana, Bordianu Laura, Șuhan Cătălina, Munteanu Smaragda, Zaharia Mihaela, Țuchendria Eugenia, Anghel Nicoleta, Ardeleanu Lenuța, Filiche Elena, Obreja Nușa Daniela, Rogan Camelia, Sava Alina Maria, Matei Marian, Moisuc Anca, Axinte Mihaela, Bantaș Tiberiu, Voicu Gianina, Ticu Ioana, Teodorescu Viorica, Gordobino Viorica, Petrică Gabriela, Mustafa Gabriela, Păcurar Mihaela Cătălina, Lăpușeanu Alexandru

teritoriale, precum și pentru funcțiile publice locale stabilite și avizate potrivit legii din cadrul aparatului de specialitate al consiliilor județene, al primarului general al municipiului București, al primarilor sectoarelor municipiului București, al primarilor municipiilor reședință de județ, precum și al instituțiilor înființate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea consiliilor județene ori a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, respectiv municipiilor reședință de județ. Anexa nr. III/3 la Legea-cadru nr. 330/2009 stabilește salariile de bază pentru funcții publice locale, stabilite și avizate potrivit legii în cadrul aparatului de specialitate al primarilor municipiilor, orașelor și comunelor și al instituțiilor înființate în subordinea, coordonarea sau sub autoritatea consiliilor locale.

Așa fiind, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 6 din anexa nr. III la Legea-cadru nr. 330/2009, precum și prevederile anexelor nr. III/2 și III/3 la această lege, urmând a analiza conformitatea acestor prevederi de lege în raport cu dispozițiile din Constituție cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 73 alin. (3) lit. j) referitor la domeniul de reglementare al legii organice și art. 115 privind domeniul de reglementare al ordonanțelor Guvernului.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă raportată la dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) și art. 115 din Constituție, Curtea constată că susținerile autorilor excepției se refereau la reglementarea pe calea ordonanței Guvernului a unor domenii aparținând legii organice. În prezent, însă, noua reglementare, respectiv Legea-cadru nr. 330/2009, este adoptată potrivit art. 114 alin. (3) din Constituție. Așa fiind, Curtea apreciază că obiectul criticii nu se mai conservă.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la principiul egalității în drepturi, Curtea constată că diferențele de salarizare prevăzute de anexele nr. III/2 și III/3 la Legea-cadru nr. 330/2009 sunt stabilite potrivit criteriilor prevăzute de art. 6 din anexa nr. III din Legea-cadru nr. 330/2009. Aceste criterii au în vedere, printre altele, complexitatea, importanța, atribuțiile și responsabilitatea postului. Diferențele ce decurg din aceste rațiuni nu contravin principiului egalității în drepturi care nu presupune omogenitate, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferit.

Lucian, Emandache Daniela, Giurgiu Gabriela, Păuleț Ancuța, Creangă Florin Valentin, Matei Elena, Georgescu Dorian, Popa Mihaela, Mendelovici Alin, Zapodeanu Monica, Honceriu Diana Elena, Juverdeanu Irina Mihaela, Cogan Paraschiva, Tudose Alina Afrodita, Buhuș Roxana Ionela, Darie Iulia Cristina, Simionea Alina, Vâna Vasile, Jipu Anca, Chiuchiu Nicoleta, Ghiga Gheorghe, Secară Daniela, Adomnicăi Cristian Paul, Palade Bianca Georgiana, Spulber Elena Felicia, Jijie Cristina, Rață Dorica, Irimescu Constantin, Croitoru Viorica, Axinia Mihaela, Tomozei Iulia, Dragomir Ana Monica, Ilii Mihaela Carmen, Mihai Cecilia, Miron Adina, Boandă Mirela, Tiron Alina Nicoleta, Melinte Alina, Luca Raluca, Jitariuc Liliana, Ștefaniu Ioana, Pântea Aurora, Vartolomei Daniela, Spataru Simona, Costăchescu Daniela, Șerban Elena Petronela, Enache Angelina, Stan Irina, Ailenei Marcela, Prisecariu Oana, Barbacariu Mădălina, Vartolomei Marionela, Mancaș Luminița, Grădinaru Nicușor, Gociu Natalia, Axinte Antonina, Diaconescu Irina, Crauciuc Bujor Doina, Bîtculescu Gabriela, Cuzic Dana Claudia, Timofte Georgeta, Stoica Florina Mihaela, Andrieș Vasilica, Tutunaru Dănuț, Bordei Simona, Vătămănelu Maria, Petrărașu Carmen, Iacob Dorina Mariana, Zănoagă Monica, Rusu Marlena Lăcrămioara, Chica Cristina, Șerban Ion, Golduț Liliana, Vasile Roxana Cristina, Baltag Gabriela, Matei Adriana, Dănilă Elena Laura și Popescu Marius Stelian în Dosarul nr. 6.762/99/2007 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 315

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar „Diaconul Coresi” din județul Brașov în Dosarul nr. 2.466/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 6.189D/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 6.190D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași text de lege ca în dosarul precedent, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar „Diaconul Coresi” din județul Brașov în Dosarul nr. 2.281/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 6.204D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 și ale art. 2 și 3 din

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, excepție ridicată de Sindicatul Salariaților din Învățământul Preuniversitar Suceava în Dosarul nr. 2.944/86/2009 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 6.205D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar din județul Hunedoara în Dosarul nr. 1.635/97/2009 al Tribunalului Hunedoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin consilier juridic. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 6.714D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului din Valea Prahovei în Dosarul nr. 2.061/105/2009 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 6.828D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar „Diaconul Coresi” din județul Brașov în Dosarul nr. 3.224/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 6.189D/2009, nr. 6.190D/2009, nr. 6.204D/2009, nr. 6.205D/2009, nr. 6.714D/2009 și nr. 6.828D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Partea prezentă este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este, de asemenea, de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 6.190D/2009, nr. 6.204D/2009, nr. 6.205D/2009, nr. 6.714D/2009 și nr. 6.828D/2009 la Dosarul nr. 6.189D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente pentru susținerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Sindicatului Învățământului Preuniversitar din județul Hunedoara arată că nu mai susține excepția de neconstituționalitate față de prevederile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, întrucât aceste texte de lege au fost declarate neconstituționale prin

Decizia nr. 989/2009. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, arată că aceasta este în continuare admisibilă, întrucât textele de lege sunt în vigoare și solicită admiterea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă. În acest sens, arată că prevederile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 989/2009. Cât privește celelalte texte de lege criticate, arată că acestea completau, respectiv modificau dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, care a fost abrogată prin Legea-cadru nr. 330/2009, astfel că nu mai sunt în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 iunie 2009 și 30 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.466/62/2009, nr. 2.281/62/2009 și nr. 3.224/62/2009 **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar „Diaconul Coresi” din județul Brașov cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin Încheierea din 25 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.944/86/2009, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Salariaților din Învățământul Preuniversitar Suceava cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin Încheierea din 9 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.635/97/2009, **Tribunalul Hunedoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul**

salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar din județul Hunedoara cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin Încheierea din 10 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.061/105/2009, **Tribunalul Prahova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Valea Prahovei cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată, în esență, că textele de lege criticate, care modifică prevederile Legii nr. 221/2008 sub aspectul cuantumului drepturilor salariale ce se acordă personalului din învățământ, sunt contrare dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 20, art. 41 alin. (2) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102, art. 111 alin. (1), art. 115 alin. (4) și (6) și art. 141 din Constituție. În acest sens, arată că modificarea succesivă pe calea ordonanțelor de urgență a dispozițiilor dintr-o lege într-un domeniu privind drepturi fundamentale ale cetățenilor a fost făcută în mod abuziv, fără a fi existat o situație urgentă care să justifice această reglementare, încălcându-se totodată principiul separației puterilor în stat. De asemenea, au fost încălcate și prevederile Legii fundamentale care stabilesc domeniul de reglementare al ordonanțelor de urgență, întrucât sunt afectate dreptul la muncă și dreptul la un nivel de trai decent. În plus, cu prilejul emiterii acestor ordonanțe de urgență, Guvernul nu a consultat federațiile semnatare ale contractului colectiv de muncă la nivel de ramură, fiind astfel încălcate prevederile art. 41 alin. (5) din Constituție. În sfârșit, consideră că sunt încălcate și dispozițiile Legii fundamentale care consacră obligativitatea respectării legilor, întrucât prin textele de lege criticate sunt ignorate prevederile Legii învățământului nr. 84/1995 prin care se arată că „*în România învățământul constituie prioritate națională*”.

Tribunalul Brașov — Secția civilă, Tribunalul Suceava — Secția civilă, Tribunalul Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Prahova — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, arată că dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și dispozițiile art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 au fost constatate ca fiind neconstituționale de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 842/2009 și Decizia nr. 989/2009. Considerentele din cuprinsul deciziilor amintite sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în cazul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, precum și al dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, având în vedere că majorările salariale preconizate prin Legea nr. 221/2008 nu au fost acordate nici în anul 2009, în discordanță cu voința Parlamentului. În consecință, întrucât

Curtea a constatat printr-o decizie anterioară neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, acestea nu mai pot face obiectul unei excepții de neconstituționalitate, operând o cauză de inadmisibilitate, în temeiul alin. (6) al art. 29 din aceeași lege.

Avocatul Poporului, amintind că prin Decizia nr. 989/2009 Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, arată că actele normative succesive de modificare sau completare sunt lovite de același viciu de neconstituționalitate în măsura în care confirmă soluția legislativă declarată neconstituțională din punct de vedere intrinsec sau extrinsec. O atare soluție se impune și pentru că viciul de neconstituționalitate stabilit de instanța de contencios constituțional trebuie eliminat și nu perpetuat prin actele normative succesive de modificare și completare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009.

De asemenea, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2009.

În sfârșit, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009.

Autorii excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor,

art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 privind dreptul la muncă, art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai, art. 61 alin. (1) prin care se consacră rolul de unică autoritate legiuitoare a țării ce revine Parlamentului, art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului și art. 115 alin. (4) și (6) referitor la condițiile și domeniile în care pot fi adoptate ordonanțele de urgență de către Guvern.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009, și prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009.

Așa fiind, Curtea constată că, în acord cu dispozițiile art. 29 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a textelor de lege mai sus amintite este inadmisibilă.

Cât privește dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, Curtea reține că acestea completau, respectiv modificau dispoziții ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008. Acest din urmă act normativ a fost abrogat prin dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 16 din partea a III-a, cap. VI din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Actul normativ abrogator se referă, printre altele, și la salarizarea personalului didactic, dar, având în vedere că susținerile autorului excepției privesc modificarea neconstituțională prin intermediul unor ordonanțe de urgență a unor domenii ce au fost inițial prevăzute prin lege, Curtea apreciază că obiectul criticii nu se mai conservă.

Pentru aceste motive, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, precum și data la care Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 a devenit inadmisibilă.

În sfârșit, în baza aceluiași temei legal, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și în ceea ce privește dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009, care a fost abrogat prin dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 aprilie 2009.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățămintului Preuniversitar „Diaconul Coresi” din județul Brașov în dosarele nr. 2.466/62/2009, nr. 2.281/62/2009 și nr. 3.224/62/2009 ale Tribunalului Brașov — Secția civilă, de Sindicatul Salariaților din Învățământul Preuniversitar Suceava în Dosarul nr. 2.944/86/2009 al Tribunalului Suceava — Secția civilă, de Sindicatul Învățămintului Preuniversitar din județul Hunedoara în Dosarul nr. 1.635/97/2009 al Tribunalului Hunedoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și de Sindicatul Învățămintului din Valea Prahovei în Dosarul nr. 2.061/105/2009 al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai—decembrie 2009, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 317

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.344/87/2009 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal și care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 6.926D/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 7.305D/2009, nr. 7.309D/2009, nr. 7.652D/2009, nr. 7.672D/2009—nr. 7.674D/2009, nr. 7.709D/2009, nr. 7.760D/2009, nr. 7.761D/2009, nr. 7.794D/2009, nr. 7.851D/2009—nr. 7.855D/2009, nr. 7.857D/2009— nr. 7.862D/2009, nr. 7.869D/2009—nr. 7.873D/2009, nr. 7.920D/2009, nr. 7.921D/2009 și nr. 7.970D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege ca în dosarul precedent, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.176/104/2009 al Tribunalului Olt — Secția civilă, în dosarele nr. 1.160/118/2009, nr. 8.249/118/2008, nr. 8.247/118/2008, nr. 11.130/118/2008 și nr. 1.507/118/2009 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă, în dosarele nr. 46.191/3/2007, nr. 24.116/3/2008, nr. 41.648/3/2007, nr. 4.583/87/2008 și nr. 36.018/3/2008 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 241/40/2009 și nr. 161/40/2009 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă și în dosarele nr. 8.967/3/2008, nr. 13.048/3/2009, nr. 41.204/3/2008, nr. 11.131/3/2009, nr. 41.370/3/2007, nr. 19.209/3/2008, nr. 44.533/3/2008, nr. 32.424/3/2007, nr. 675/3/2008, nr. 13.157/3/2009, nr. 1.389/3/2009, nr. 47.082/3/2008, nr. 11.581/3/2009, nr. 11.575/3/2009, nr. 11.577/3/2009 și nr. 11.571/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 6.926D/2009, nr. 7.305D/2009, nr. 7.309D/2009, nr. 7.652D/2009, nr. 7.672D/2009—nr. 7.674D/2009, nr. 7.709D/2009, nr. 7.760D/2009, nr. 7.761D/2009, nr. 7.794D/2009, nr. 7.851D/2009—nr. 7.855D/2009, nr. 7.857D/2009—nr. 7.862D/2009, nr. 7.869D/2009—nr. 7.873D/2009, nr. 7.920D/2009, nr. 7.921D/2009 și nr. 7.970D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 7.305D/2009, nr. 7.309D/2009, nr. 7.652D/2009, nr. 7.672D/2009—nr. 7.674D/2009, nr. 7.709D/2009, nr. 7.760D/2009, nr. 7.761D/2009, nr. 7.794D/2009, nr. 7.851D/2009—nr. 7.855D/2009, nr. 7.857D/2009—nr. 7.862D/2009, nr. 7.869D/2009—nr. 7.873D/2009, nr. 7.920D/2009, nr. 7.921D/2009 și nr. 7.970D/2009 la Dosarul nr. 6.926D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.344/87/2009, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.**

Prin încheierea din 25 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.176/104/2009, **Tribunalul Olt — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.**

Prin încheierile din 12 august 2009, 4 și 23 septembrie 2009 și 7 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.160/118/2009, nr. 8.249/118/2008, nr. 8.247/118/2008, nr. 11.130/118/2008 și nr. 1.507/118/2009, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din**

Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierile din 1, 2, 6, 13 și 14 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 46.191/3/2007, nr. 24.116/3/2008, nr. 41.648/3/2007, nr. 4.583/87/2008 și nr. 36.018/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.**

Prin încheierile din 1 și 30 septembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 241/40/2009 și nr. 161/40/2009, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.**

Prin încheierile din 27 mai 2009, 3, 17, 19, 24, 25 și 26 iunie 2009, 5 și 8 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 8.967/3/2008, nr. 13.048/3/2009, nr. 41.204/3/2008, nr. 11.131/3/2009, nr. 41.370/3/2007, nr. 19.209/3/2008, nr. 44.533/3/2008, nr. 32.424/3/2007, nr. 675/3/2008, nr. 13.157/3/2009, nr. 1.389/3/2009, nr. 47.082/3/2008, nr. 11.581/3/2009, nr. 11.575/3/2009, nr. 11.577/3/2009 și 11.571/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă.**

În toate aceste dosare, excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București cu prilejul soluționării unor acțiuni civile având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că aplicarea textelor de lege criticate și acordarea unor termene de judecă la intervale de timp foarte scurte fac ca de la data primirii citației și până la data termenului de judecată să nu existe un interval suficient de timp pentru ca angajatorul să își poată exercita în mod efectiv dreptul de apărare și să se achite de sarcina probei ce îi revine potrivit dispozițiilor speciale în materia dreptului muncii. Mai mult, prin aplicarea acestor texte de lege, instanța are prerogativa, acordată de art. 288 din Codul muncii și art. 77 din Legea nr. 168/1999, de a decădea angajatorul din dreptul de a depune probe și de a formula apărări. Așa fiind, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că se pot aplica *tale quale*, printr-un formalism excesiv, fără a se avea în vedere situațiile particulare care pot apărea pe parcursul judecării litigiilor de muncă, aducându-se astfel atingere substanței dreptului protejat și lipsindu-l de efectivitate prin nerespectarea drepturilor la apărare și la un proces echitabil recunoscute și protejate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În legătură cu aceste din urmă aspecte, arată că principiul efectivității juridice presupune ca legiuitorul să asigure adoptarea unor dispoziții legale eficiente care să fie coerente (Cauza *Unédic contra Franței* — 2008), să evite paralelismul

legislativ (Cauza *Katz contra României* — 2009), să aibă vocația de a respecta drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și să aibă o aplicabilitate practică uniformă, pentru a se evita o jurisprudență neuniformă (Cauza *Santo Pinto contra Portugaliei* — 2008). În continuare, arată că celeritatea soluționării cauzelor nu trebuie să sacrifice reguli de procedură instituite de lege pentru asigurarea unui proces echitabil și pentru garantarea dreptului la apărare, în condițiile în care administrarea de probe este componenta esențială a dreptului la apărare. În ceea ce privește art. 164 din Codul de procedură civilă, arată că acesta este neconstituțional, deoarece lasă la aprecierea instanței posibilitatea conexării cauzelor în situațiile în care sunt îndeplinite condițiile în care este cert că aplicarea acestei măsuri va duce la o mai bună realizare a actului de înfăptuire a justiției, o economisire de timp și cheltuieli, precum și o judecată unitară, care toate duc, într-un final, la respectarea drepturilor esențiale ale părților.

Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, Tribunalul Olt — Secția civilă, Tribunalul Constanța — Secția civilă, Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Botoșani — Secția civilă și Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 286, 287 și 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 286: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.*

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.*

(3) *Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.”;*

— Art. 287: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.”;*

— Art. 288: „Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.”

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 74: „(1) Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.

(2) Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.

(3) Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înaintea judecării.”;

— Art. 75: „În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.”;

— Art. 77: „(1) În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.

(2) Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsese o strânsă legătură.

Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.

Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investită, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.

Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la acea instanță.”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor dispoziții din Constituție: art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al excepției de neconstituționalitate, în raport cu aceleași critici și aceleași texte din Constituție și din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În acest sens, poate fi amintită Decizia nr. 1.015 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, prin care Curtea a analizat excepția de neconstituționalitate invocată de același autor ca în prezenta cauză, cu privire la același obiect, decizie prin care au fost respinse ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate pentru considerentele acolo reținute.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, 287 și 288 din Codul muncii, ale art. 74, 75 și 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.344/87/2009 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ fiscal, în Dosarul nr. 1.176/104/2009 al Tribunalului Olt — Secția civilă, în dosarele nr. 1.160/118/2009, nr. 8.249/118/2008, nr. 8.247/118/2008, nr. 11.130/118/2008 și nr. 1.507/118/2009 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă, în dosarele nr. 46.191/3/2007, nr. 24.116/3/2008, nr. 41.648/3/2007, nr. 4.583/87/2008 și nr. 36.018/3/2008 ale Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 241/40/2009 și nr. 161/40/2009 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă și în dosarele nr. 8.967/3/2008, nr. 13.048/3/2009, nr. 41.204/3/2008, nr. 11.131/3/2009, nr. 41.370/3/2007, nr. 19.209/3/2008, nr. 44.533/3/2008, nr. 32.424/3/2007, nr. 675/3/2008, nr. 13.157/3/2009, nr. 1.389/3/2009, nr. 47.082/3/2008, nr. 11.581/3/2009, nr. 11.575/3/2009, nr. 11.577/3/2009 și 11.571/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 398

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (4), art. 15 și art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (4), art. 15 și art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oviforest” — S.R.L. din comuna Bistra în Dosarul nr. 2.320/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 7.833D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Agenția pentru Protecția Mediului Alba a transmis un document prin care solicită judecarea în lipsă și prin care precizează că achiesează la criticile formulate de autorul excepției în motivarea acesteia.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 7.954D/2009 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 2.321/107/2009 al Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 7.954D/2009 la Dosarul nr. 7.833D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, precizând, în acest sens, că prevederile criticate din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu

sunt de natură să aducă atingere vreunui dintre drepturile fundamentale invocate de autorul acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile nr. 853/CAF/2009 și 868/CAF/2009 din 14 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.320/107/2009 și nr. 2.321/107/2009, **Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și (4), art. 15 și art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.** Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Oviforest” — S.R.L. din comuna Bistra într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a executării unui act administrativ.

În motivările excepțiilor de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate instituie o inegalitate între poziția părților, întrucât se distinge între dispunerea aceleiași măsuri, respectiv suspendarea executării actului administrativ atacat, în funcție de modalitatea de introducere a cererii, prin acțiune separată sau prin acțiune principală. Se arată că „suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond nu este suficientă și nici oportună, deoarece nu se pot exercita căile de atac care să conducă la soluționarea definitivă și irevocabilă a fondului cauzei și afectează astfel exercitarea dreptului la apărare”.

Tribunalul Alba — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Autoritățile menționate nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, susținerile părților, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (1) și (4), art. 15 și art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificată prin Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 14 alin. (1) și (4): „(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

.....
 (4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.”;

— Art. 15: „(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2)—(7) se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.”;

— Art. 28 alin. (1): „(1) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte. Compatibilitatea aplicării normelor de procedură civilă se stabilește de instanță, cu prilejul soluționării cauzei.”

În opinia autorului excepțiilor, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 15 alin. (1) privind universalitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 44 consacrat dreptului de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 referitor la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților, art. 124 alin. (1) și (2) privind înfăptuirea justiției și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege criticate, prin raportare la aceleași texte constituționale și din perspectiva unor critici identice. Astfel, prin Decizia nr. 673 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 20 noiembrie 2006, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, pentru argumentele expuse în considerentele acestei decizii. Întrucât nu au fost prezentate elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată cu acel prilej își păstrează valabilitatea și în cauzele conexe de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) și (4), art. 15 și art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oviforest” — S.R.L. din comuna Bistra în dosarele nr. 2.320/107/2009 și nr. 2.321/107/2009 ale Tribunalului Alba — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 438

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat, excepție ridicată de George Cosmin Petrescu, Veronica Vătășescu, Maria Cojocaru, Carmen Sandu, Dănuț Iacob, Violeta Magdalena Mușat, Adrian Turtoi, Claudiu Zaharescu, Radu Emil Miloevici, Emil Cătălin Dracilă, Ileana Mirela Iordache, Călin Mihai Popa, Ionel Rontea, Simona Mihaela Mustățea, Vasilică Cristian Ignat, Sorin Ștefan Deca, Nicolae Oprisa, Mihai Gasparyl, Viorel Mihalciuiu, Constantin Badea, Laurențiu Heraru, Gheorghe Ridichie, Vasile Mircea, Vasile Stanciu, Carmen Idorasi, Daniela Elena Vorovenci, Bogdan Adrian Gemanari, Vlad Vasile Vieru, Vasile Calance, Cătălin Florian, Tiberius Stan, Bogdan Galanton Moroșan, Adrian Moian, Daniel Aelenei, Marius Laurențiu Ghimpu, Dorel Marcel Preliceanu, Robert Paruschi, Ion Popescu, Costel Ion, Maria Carmen Tudoran Sandu, Dana Maria Trifu, Cornel Teodorescu, Virgil Iulian Pitu, Constantin Cosmin Valnoiu, Dumitru Voicu, Gheorghiuța Gheorghe, Mircea Gabriel Calotă, Costel Dolocan, George Constantinescu, Cristian Macau, Mariana Gaborean, Ioana Preda, Raluca Elena Domnescu, Mihai Olaru, Ruxandra Laura Ioana Salcianu, Dragoș Ciprian Pahontu, Dan Achim, Maria Mirela Voica și Tinel Gheorghe în Dosarul nr. 3.152/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, apărătorul ales cu delegație la dosar, domnul avocat Dumitru Dobrev, membru al Baroului București. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției. Acesta arată că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă, ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 1.509/2009. Precizează că „Guvernul a dezvoltat o practică de paralizare a efectelor legilor edictate de Parlament care nu îi face cinste”. Depune și note scrise cu privire la excepție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca devenită inadmisibilă, ținând cont de cele reținute de Curtea Constituțională prin aceeași decizie invocată și de apărătorul autorilor excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.152/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de George Cosmin Petrescu, Veronica Vătășescu, Maria Cojocaru, Carmen Sandu, Dănuț Iacob, Violeta Magdalena Mușat, Adrian Turtoi, Claudiu Zaharescu, Radu Emil Miloevici, Emil Cătălin Dracilă, Ileana Mirela Iordache, Călin Mihai Popa, Ionel Rontea, Simona Mihaela Mustățea, Vasilică Cristian Ignat, Sorin Ștefan Deca, Nicolae Oprisa, Mihai Gasparyl, Viorel Mihalciuiu, Constantin Badea, Laurențiu Heraru, Gheorghe Ridichie, Vasile Mircea, Vasile Stanciu, Carmen Idorasi, Daniela Elena Vorovenci, Bogdan Adrian Gemanari, Vlad Vasile Vieru, Vasile Calance, Cătălin Florian, Tiberius Stan, Bogdan Galanton Moroșan, Adrian Moian, Daniel Aelenei, Marius Laurențiu Ghimpu, Dorel Marcel Preliceanu, Robert Paruschi, Ion Popescu, Costel Ion, Maria Carmen Tudoran Sandu, Dana Maria Trifu, Cornel Teodorescu, Virgil Iulian Pitu, Constantin Cosmin Valnoiu, Dumitru Voicu, Gheorghiuța Gheorghe, Mircea Gabriel Calotă, Costel Dolocan, George Constantinescu, Cristian Macau, Mariana Gaborean, Ioana Preda, Raluca Elena Domnescu, Mihai Olaru, Ruxandra Laura Ioana Salcianu, Dragoș Ciprian

Pahontu, Dan Achim, Maria Mirela Voica și Tinel Gheorghe într-o cauză având ca obiect acordarea unor drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin că adoptarea ordonanței de urgență criticate nu a fost motivată de necesitatea reglementării într-un domeniu în care legiuitorul primar nu a intervenit, ci, dimpotrivă, de contracararea unei măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării adoptată de Parlament. Caracterul intempestiv al adoptării normei rezultă și din publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu o zi înainte de data fixată pentru consultarea publică. Susțin că, prin emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008, Guvernul a încercat „să se situeze într-o poziție opusă și conflictuală cu Parlamentul” și că, astfel, „se încalcă comportamentul constituțional loial, comportament care rezultă din principiul separației și echilibrului puterilor în stat”. Totodată, arată că delegarea legislativă „nu implică dreptul executivului de a se opune legislativului, de a-l contracara, intrând astfel într-un conflict constituțional”. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2008 contravine art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât afectează dreptul fundamental la salariu, dreptul la muncă și protecția socială a acesteia și dreptul la un nivel de trai decent.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 s-a făcut cu încălcarea prevederilor art. 115 alin. (1) și (6) din Constituție, ca urmare a depășirii limitelor delegării legislative și încălcării unor drepturi câștigate, în ceea ce privește salariul, dreptul la muncă și la un nivel de trai decent. De asemenea, consideră că prin această depășire, a fost încălcat atât principiul separației puterilor în stat, cât și dreptul fundamental la muncă și la protecție socială.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Autoritățile menționate nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 3² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 12 mai 2008,

aprobată prin Legea nr. 51/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 7 aprilie 2009.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor; art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului; art. 41 alin. (4) care prevede egalitatea femeilor și a bărbaților în ceea ce privește salariul convenit pentru muncă egală; art. 61 alin. (1) care statuează că Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării; art. 102 alin. (1) privind rolul Guvernului; art. 111 alin. (1) referitoare la informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice și art. 115 alin. (6) care reglementează interdicțiile referitoare la emiterea de ordonanțe de urgență. De asemenea, se mai invocă și următoarele reglementări internaționale: art. 23 alin. (3) din Declarația Universală a Drepturilor Omului; art. 7 lit. a) din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale; Partea I pct. 4 și Partea a II-a art. 4 din Carta socială europeană revizuită; art. 2 pct. 1 și art. 11 pct. 2 din Convenția nr. 95/1949 privind protecția salariului, Convenția nr. 100/1951 privind egalitatea de remunerare a mâinii de lucru masculine și a mâinii de lucru feminine, pentru o muncă de valoare egală, și art. 2 pct. 1 din Convenția nr. 131/1970 privind fixarea salariilor minime, în special în ce privește țările în curs de dezvoltare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 1.509 din 12 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 23 decembrie 2009, a mai exercitat controlul de constituționalitate asupra ordonanței de urgență ce formează obiectul prezentei excepții, prin prisma aceluiași critici ca și cele formulate în cauza de față și prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală. La data pronunțării deciziei menționate, Curtea a constatat că excepția devenise inadmisibilă și a respins-o ca atare. Pentru a decide astfel, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2008, al cărei unic scop a fost acela de a abroga art. 3² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006, rămăsese fără obiect de reglementare, aceasta din urmă fiind abrogată în întregime, — prin art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2009 —, însuși actul normativ din care făcea parte articolul abrogat, ceea ce echivalează cu o abrogare implicită. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare.

În cauza de față, prin raportare la momentul ridicării excepției, ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2009, excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, textul de lege criticat nefiind în vigoare la data pronunțării încheierii de sesizare a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2008 pentru abrogarea art. 3² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat, excepție ridicată de George Cosmin Petrescu, Veronica Vătășescu, Maria Cojocaru, Carmen Sandu, Dănuț Iacob, Violeta Magdalena Mușat, Adrian Turtoi, Claudiu Zaharescu, Radu Emil Miloevici, Emil Cătălin Dracilă, Ileana Mirela Iordache, Călin Mihai Popa, Ionel Rontea, Simona Mihaela Mustățea, Vasilică Cristian Ignat, Sorin Ștefan Deca, Nicolae Oprisa, Mihai Gaspărel, Viorel Mihalciou, Constantin Badea, Laurențiu Heraru, Gheorghe Ridichie, Vasile Mircea, Vasile Stanciu, Carmen Idorasi, Daniela Elena Vorovenci, Bogdan Adrian Gemanari, Vlad Vasile Vieru, Vasile Calance, Cătălin Florian, Tiberius Stan, Bogdan Galanton Moroșan, Adrian Moian, Daniel Aelenei, Marius Laurențiu Ghimpu, Dorel Marcel Preliceanu, Robert Paruschi, Ion Popescu, Costel Ion, Maria Carmen Tudoran Sandu, Dana Maria Trifu, Cornel Teodorescu, Virgil Iulian Pitu, Constantin Cosmin Valnoiu, Dumitru Voicu, Gheorghita Gheorghe, Mircea Gabriel Calotă, Costel Dolocan, George Constantinescu, Cristian Macau, Mariana Gaborean, Ioana Preda, Raluca Elena Domnescu, Mihai Olaru, Ruxandra Laura Ioana Salcianu, Dragoș Ciprian Pahontu, Dan Achim, Maria Mirela Voica și Tinel Gheorghe în Dosarul nr. 3.152/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 443327